

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL V. J. 2015-10-05 SKUNDO**

2015 m. gruodžio 14 d. Nr. S-240 (7-240/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Lauros Milašiūtės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės – pranešėja

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovui
mokesčių mokėtojui nedalyvaujant

Jūratei Dalmantaitei
I. J.

2015 m. lapkričio 24 d. posėdyje išnagrinėjusi V. J. (toliau – Pareiškėjas) 2015-10-05 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2015-09-11 sprendimo Nr. 68-161, n u s t a t ė:

Inspekcija 2015-09-11 sprendimu Nr. 68-161 patvirtino Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) 2015-06-16 sprendimą Nr. (4.65)-FR0682-380, kuriuo Pareiškėjui nurodyta sumokėti į biudžetą 27191,84 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 20181 Eur GPM delspinigius, 2719 Eur GPM baudą. Sprendime nurodoma, jog Vilniaus AVMI patikrino Pareiškėjo 2008 m. GPM apskaičiavimo bei sumokėjimo teisingumą ir 2015-04-27 patikrinimo akte Nr. (4.65)-FR0680-272 nustatė, kad 2008 m. Pareiškėjas iš Latvijos Respublikoje registruotų įmonių SIA „R1“ ir SIA „N1“ į savo asmeninę sąskaitą banke „Swedbank“, AB, gavo 113300 Eur (391202,24 Lt) pinigines lėšas. Atskaičius banko mokesčius, Pareiškėjas išsiėmė iš sąskaitos 86295 Eur (297959,38 Lt) ir 87992 Lt grynaisiais pinigais. Pareiškėjas nepateikė jokių dokumentų ar logiškų paaiškinimų, pagrindžiančių gautas pajamas, todėl patikrinimo metu Pareiškėjo pajamos buvo priskirtos B klasės pajamoms ir, vadovaujantis Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (Žin., 2002, Nr. 73-3085, toliau – GPMĮ) 3, 6, 22, 27 straipsnių nuostatomis, apmokestintos 27191,84 Eur GPM. Vilniaus AVMI 2015-06-16 sprendimu Nr. (4.65)-FR0682-380 patikrinimo aktą patvirtino ir, vadovaudamasi GPMĮ 36 straipsnio, MAĮ 96 str. 1 d. 2 punkto nuostatomis, už nesavalaikį GPM mokėjimą, Pareiškėjui apskaičiavo 20181 Eur GPM delspinigius. Vadovaudamasi MAĮ 139 straipsnio nuostatomis ir atsižvelgusi į tai, kad Pareiškėjas patikrinimo metu bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, Pareiškėjui skyrė minimalią 10 proc. dydžio 2719 Eur GPM baudą.

Sprendime nurodoma, jog fizinių asmenų 2008 m. gautų pajamų apmokestinimą Lietuvos Respublikoje reglamentavo GPMĮ, kurio 3 straipsnyje yra nustatyta, kad pajamų mokesį moka pajamų gavęs gyventojas, o šio įstatymo 5 straipsnyje yra nustatyta, kad nuolatinio Lietuvos gyventojų pajamų mokesčio objektas yra gyventojų pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvoje ir ne Lietuvoje. To paties įstatymo 6 str. 3 dalis nustato, kad 24 proc. pajamų mokesčio tarifas yra taikomas pajamoms, nenurodytoms šio straipsnio 2 dalyje. Pagal GPMĮ 22 str. 3 dalies nuostatas gautos pajamos, kurios nepriskiriamos A klasės pajamoms, priskiriamos B klasės pajamoms. Vadovaujantis GPMĮ 25 bei 27 straipsnių nuostatomis gyventojas, gavęs B klasės pajamų, privalo jas deklaruoti metinėje pajamų mokesčio deklaracijoje ir nuo jų sumokėti mokesčius. Atsižvelgiant į tai, Inspekcijos teigimu, vertinant apmokestinimo GPM pagrįstumą, mokesčių administratoriaus patikrinimo metu nustatytos Pareiškėjo iš užsienio įmonių gautos pinigų sumos gali būti neapmokestinamos pajamų mokesčiu tik tuo atveju, jeigu yra įrodymų, patvirtinančių, jog Pareiškėjo gautos lėšos nėra gyventojų pajamos. Nepateikus įrodymų, kad Pareiškėjo iš užsienio įmonių gautos pinigų sumos nėra apmokestinamosios pajamos, turi būti apskaičiuotas GPM.

Nurodoma, jog Vilniaus AVMI pagal „Swedbank“, AB, pateiktus sąskaitų išrašus nustatė, kad į Pareiškėjo asmeninę sąskaitą Nr. LT Latvijos Respublikoje registruota bendrovė SIA „R1“ 2008 m. dalimis pervedė 57950 Eur (200089,76 Lt) pinigines lėšas. Pareiškėjas, atskaičius 1125 Eur (3876,19 Lt) banko mokesčius, išsiėmė iš sąskaitos 56825 Eur (196205,36 Lt) grynaisiais:

2008-02-08 pervedė 21900 Eur (75616,32 Lt); atskaičius 135 Eur (466,13 Lt) banko mokesčius, tą pačią dieną išgrynino 21765 Eur (75150,19 Lt);

2008-02-15 pervedė 5000 Eur (17264,00 Lt); atskaičius 30 Eur (103,58 Lt) banko mokesčius, tą pačią dieną išgrynino 4970 Eur (17160,42 Lt);

2008-03-13 pervedė 22700 Eur (78378,56 Lt); atskaičius 910 Eur (3142,05 Lt) banko mokesčius, tą pačią dieną išgrynino 21790 Eur (75236,51Lt);

2008-04-23 pervedė 8350 Eur (28830,88 Lt); atskaičius 50 Eur (172,64 Lt) banko mokesčius, tą pačią dieną išgrynino 8300 Eur (28658,24 Lt).

Pagal „Swedbank“, AB, pateiktus sąskaitų išrašus nustatyta, kad į Pareiškėjo asmeninę sąskaitą Nr. LT, Latvijos Respublikoje registruota bendrovė SIA „N1“ 2008 m. dalimis pervedė 55350 Eur (191112,48 Lt) pinigines lėšas. Pareiškėjas, atskaičius 1366,46 Lt banko mokesčius, išėmė iš sąskaitos 29470 Eur (101754,02 Lt) ir 87992 Lt grynaisiais pinigais:

2008-07-29 pervedė 29650 Eur (102375,52 Lt); atskaičius 180 Eur (621,50 Lt) banko mokesčius, tą pačią dieną išgrynino 29470 Eur (101754,02 Lt);

2008-07-31 pervedė 25700 Eur (88736,96 Lt); Pareiškėjas 25701,45 Eur sumą konvertavo į litus ir, atskaičius 744,96 Lt banko mokesčius, tą pačią dieną išgrynino 87992 Lt.

Tokiu būdu Pareiškėjas iš Latvijoje registruotų bendrovių SIA „R1“ ir SIA „N1“ į savo asmeninę sąskaitą banke „Swedbank“, AB, 2008 m. iš viso gavo 113300 Eur (391202,24 Lt) pinigines lėšas. Pareiškėjas, atskaičius 1305 Eur (4505,90 Lt) ir 744,96 Lt banko mokesčius, išėmė iš sąskaitos 86295 Eur (297959,38 Lt) ir 87992 Lt grynaisiais pinigais.

Sprendime nurodoma, jog Vilniaus AVMI 2012-06-07 pateiktame paaiškinime Nr. (4.65)-339-2057 Pareiškėjas nurodė, kad banke „Swedbank“, AB, sąskaitą Nr. LT pats atidarė 2006 m. birželio mėn. Š. gatvėje esančiame banko filiale. Nurodė, kad su SIA „R1“ jokie ryšiai jo nesieja, sutarčių su bendrove nebuvo sudaręs. Dėl lėšų pervedimo aplinkybių paaiškino, kad į jo sąskaitą pervesti pinigai buvo atiduoti S. M. bei nurodė, kad visas į sąskaitą gautas sumas jis išgrynindavo banko „Swedbank“, AB, filiale S. pr. ir iš karto atiduodavo S. M. Pareiškėjas 2012-06-14 pateiktame paaiškinime Nr. (4.65)-339-2162 nurodė, kad su SIA „N1“ paskolų sutarčių nepasirašinėjo, pinigų iš bendrovės nesiskolino. SIA „N1“ pervestus pinigus išgrynino banko „Swedbank“, AB, filiale S. pr. ir iš karto atidavė S. M. .

Tvirtinama, jog Latvijos Respublikos mokesčių administratorius informavo, kad bendrovės SIA „R1“ ir SIA „N1“ apie pinigų pervedimą Pareiškėjui jokios informacijos nepateikė, kad bendrovės SIA „N1“ oficialus asmuo yra Lietuvos pilietis O. K. . Patikrinimo metu SIA „N1“ oficialus asmuo O. K. 2013-12-10 pateikė paaiškinimą Nr. (4.65)-339-KD-2140, kuriame teigia, kad jo draugas V. N. , kuris šiuo metu jau yra miręs, pasiūlė užsidirbti 100 Lt už tai, kad Latvijos

Respublikoje pasirašys kažkokių dokumentus. O. K. paaiškinime nurodė, kad autobusu nuvyko į Rygą, kur stotyje jį pasitiko nepažįstamas asmuo, su kuriuo jie nuvažiavo pas notarą. Nuvykus pas notarą, minėtas jį pasitikęs asmuo davė pasirašyti du jam nesuprantama latvių kalba surašytus dokumentus bei vieną tuščią (baltą) lapą, kuriuose O. K. pasirašė. Paaiškino, kad grįžęs į Lietuvą jis paštu gavo lietuvių ir latvių kalbomis surašytus dokumentus, pagal kuriuos jis paskiriamas iš pradžių bendrovės SIA „N1“ direktoriaus pavaduotoju, o vėliau – generaliniu direktoriumi. O. K. paaiškinime teigia, kad nežino, kokia veikla užsiėmė SIA „N1“ ir nieko apie bendrovę pasakyti negali, nes supranta, kad jis buvo tik fiktyvus bendrovės atstovas. O. K. teigia, kad nepažįsta nei V. J., nei S. M. ir nieko negali paaiškinti apie šiems asmenims bendrovės pervestas pinigines lėšas.

Latvijos Respublikos mokesčių administratorius pateikė S. M. 2013-04-09 paaiškinimą, kuriame S. M. teigia, kad V. J. pavardė jam negirdėta, finansinių sandorių su juo neturėjo.

Nurodoma, jog Vilniaus AVMI Pareiškėjui 2013-12-03 išsiuntė mokesčių administratoriaus nurodymą Nr. (4.65)-304-KD-920 pateikti juridinę galią turinčius dokumentus, pagrindžiančius 2012-06-07 pateiktame paaiškinime Nr. 339-2057 ir 2012-06-14 pateiktame paaiškinime Nr. (4.65)-339-2162 nurodytą informaciją dėl piniginių lėšų 2008 m. gavimo iš Latvijos Respublikoje registruotų bendrovių SIA „R1“ ir SIA „N1“ ir jų perdavimo. Pareiškėjas 2013-12-18 pateikė prašymą pratęsti duotą mokesčių administratoriaus nurodymo įvykdymo terminą. 2013-12-23 Pareiškėjui išsiųstas 2013-12-20 mokesčių administratoriaus nurodymas Nr. (4.65)-304-KD-1031 per 10 dienų nuo nurodymo gavimo pateikti aukščiau minėtus juridinę galią turinčius dokumentus. Pareiškėjas per nurodytą terminą jokių dokumentų ar papildomos informacijos mokesčių administratoriui nepateikė. Pareiškėjo atstovas 2014-01-10 pranešimu informavo, kad Pareiškėjas įvykdyti mokesčių administratoriaus nurodymo pateikti dokumentus dėl lėšų gavimo ir jų perdavimo negali, nes tokių dokumentų neturi.

Pažymima, jog Pareiškėjas su skundu Inspekcijai taip pat papildomų dokumentų nepateikė.

Atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėjas nepateikė jokių įrodymų apie tai, kad minėtos pinigines lėšas netapo jo disponuojamomis lėšomis, Inspekcijos sprendime konstatuojama, jog Vilniaus AVMI pagrįstai Pareiškėjo į sąskaitą gautas lėšas pripažino jo gautomis apmokestinamosiomis B klasės pajamomis.

Atsakant į Pareiškėjo argumentus, kad Vilniaus AVMI neišsiaiškino visų reikšmingų apmokestinimui aplinkybių ir privalėjo kreiptis į teisėsaugos instituciją, kad nustatytų tikrąją pervestų lėšų paskirtį, ir koku tikslu šios lėšos buvo išgrynintos, sprendime pažymima, kad MAĮ 114 straipsnis įtvirtina, jog mokesčių administratorius savarankiškai pasirenka tikrintinus mokesčių mokėtojus, nustato tikrinimo mastą ir laiką. Remiantis šia nuostata, teisėjų kolegija yra pasisakiusi, kad MAĮ mokesčių administratoriui suteikia diskrecijos teisę pasirinkti mokestinio patikrinimo laikotarpį bei vienokią ar kitokią mokestinio patikrinimo kryptį, o patikrinimą atliekantis pareigūnas šią kryptį gali pasirinkti teisingiausiai, visapusiškai ir objektyviai įvertinus aplinkybių visetą (LVAT 2010-03-04 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-474/2010).

Taip pat pažymėtina, kad iš bylos duomenų matyti, jog Pareiškėjo atstovas 2014-02-19 kreipėsi į Vilniaus apygardos prokuratūrą (toliau – VAP) prašydamas įvertinti S. M. veiksmų teisėtumą ir pripažinti V. J. nukentėjusiuoju. VAP prašymą persiuntė Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, kuri 2014-05-07 nutarimu Nr. AT-10-1-8-99 atsisakė pradėti ikiteisminį tyrimą S. M. atžvilgiu, jo veikloje nesant nusikalstamų veikų.

Dėl Pareiškėjo argumento, kad S. M. nepatvirtino mokesčių administratoriaus prielaidų, Inspekcija sprendime pažymi, kad 2013-04-09 pateiktame paaiškinime S. M. paaiškino, jog Pareiškėjo pavardė jam nėra girdėta, finansinių sandorių su juo neturėjo.

Dėl Pareiškėjo argumento, jog Vilniaus AVMI nepagrįstai laikosi pozicijos, kad Pareiškėjas nepateikė jokių jo paaiškinimą patvirtinančių dokumentų, sprendime vadovaujamosi MAĮ 67 str. 2 dalimi ir nurodoma, jog Pareiškėjo paaiškinimas, kad „teisės aktai neįpareigoja mokesčių mokėtojo saugoti atitinkamus dokumentus“ nepaneigia jo teisės teikti kitus leistinus įrodymus savo pozicijai pagrįsti. Pareiškėjo teiginiai nėra pagrįsti, kol nėra patvirtinti atitinkamais faktiniais duomenimis. Kaip pažymėjo LVAT adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-1527/2010, kai mokesčių administratorius yra surinkęs atitinkamus faktinius duomenis ir jais grindžia apskaičiuotus papildomus mokesčius bei su jais

susijusias sumas, mokesčių mokėtojiui apsiginti galimybė atsiranda, kai jis savo ruožtu teikia kitokius faktinius duomenis, suponuojančius priešingą nei mokesčių administratoriaus padarytą išvadą. Apsiribojimas vien teiginiais, atsikirtimais, nepagrįstais jokiais įrodymais, negali nulemti sprendimo priimtino mokesčių mokėtojo naudai. Pasak Inspekcijos, nagrinėjamu atveju Pareiškėjas tokių duomenų nepateikė, todėl jo argumentas yra nepagrįstas.

Dėl Pareiškėjo amžiaus sprendime pažymima, kad Pareiškėjas sandorių metu buvo 20 metų amžiaus, t. y. buvo pilnametis, atsakantis už savo veiksmus ir jų sukeltas pasekmes, todėl nagrinėjamu atveju Pareiškėjo amžius nelaikytinas aplinkybe, paneigiančia patikrinimo metu surinktų duomenų pagrįstumą.

Pareiškėjo argumentai, kad mokesčių administratorius nenustatė, jog pagerėjo Pareiškėjo turtinė padėtis, jis disponuotų nurodyto dydžio lėšomis, nenustatė, kad Pareiškėjo išlaidos viršijo pajamas, todėl tai patvirtina, kad Pareiškėjas nurodytų lėšų negavo ir apmokestinti nėra teisinio pagrindo, Inspekcijos vertinimu, yra nepagrįsti. Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas į savo sąskaitą banke gavo 113300 Eur iš Latvijos Respublikoje registruotų bendrovių. Faktinių įrodymų, kad pinigus perdavė trečiajam asmeniui, Pareiškėjas nepateikė. Nesant įrodymų, kad Pareiškėjo gautos pinigų sumos buvo ne Pareiškėjo pajamos, patikrinimo metu pagrįstai pripažinta, kad 113300 Eur piniginės lėšos buvo Pareiškėjo pajamos ir apmokestintos GPMĮ nustatyta tvarka. Tai, kad Pareiškėjas neišgijo registruotino kilnojamojo ar nekilnojamojo turto, neįrodo, kad Pareiškėjas pajamų negavo ir jų neturi. Nagrinėjamu atveju reikšminga tai, kad atitinkama pinigų suma buvo tapusi Pareiškėjo pajamomis, ir nėra svarbu, kiek laiko atitinkamas pajamas Pareiškėjas turėjo savo žinioje (LVAT 2011-01-20 nutartis adm. byloje Nr. A⁴⁴²-60/20011).

Atsižvelgiant į tai, kas aukščiau išdėstyta, sprendime konstatuojama, kad Vilniaus AVMI 2015-06-16 sprendimo Nr. (4.65)-FR0682-380 išvados ir jame papildomai apskaičiuotos mokesčių sumos yra pagrįstos pakankamais įrodymais, todėl yra tvirtintinos.

Pareiškėjas nesutinka su ginčijamu Inspekcijos 2015-09-11 sprendimu Nr. 68-161 ir 2015-10-05 skunde nurodo, kad sprendimas yra neteisėtas, šališkas bei pagrįstas prielaidomis, o ne įrodymais.

Pareiškėjo vertinimu, Inspekcija neišsiaiškino visų būtinų apmokestinimui aplinkybių, nepagrįstai savo sprendime rėmėsi MAĮ 114 straipsnio nuostatomis, atsižvelgiant į kurias, Pareiškėjo manymu, tik Inspekcija, būdama centriniu mokesčių bei viešuoju administratoriumi, disponuodama jos turima informacija, bei dėl savo užimamos padėties galėdama gauti jos papildomai, galėjo išsiaiškinti visas aplinkybes ir, įvertinusi Pareiškėjo argumentus, nepriimti skundžiamo sprendimo.

Inspekcija sprendime nurodo, kad mokestinio tyrimo metu siekiant nustatyti, koku pagrindu SIA „R1“ ir SIA „N1“ į Pareiškėjo asmeninę sąskaitą banke pervedė pinigines lėšas bei kokie ryšiai sieja Pareiškėją su minėtomis bendrovėmis, buvo kreiptasi į Latvijos Respublikos mokesčių administratorių, kuris informavo, kad SIA „R1“ pagrindinė vykdoma veikla – didmeninės prekybos agentai, bendrovės valdybos narys – A. A. . SIA „R1“ Latvijos mokesčių administratoriui jokie atsakymo į paklausimus nepateikė, todėl apie pinigų pervedimą V. J. informacijos nėra. Latvijos Respublikos mokesčių administratorius informavo, kad SIA „N1“ oficialus asmuo yra Lietuvos pilietis O. K. , jos vykdoma veikla – namų apyvokos ir higienos prekių gamyba. Bendrovė išregistruota iš pridėtinės vertės mokesčių mokėtojų registro, ataskaitų neteikia ir nurodytu adresu nerandama, Latvijos mokesčių administratorius neturi informacijos apie pinigų pervedimą V. J. .

Skunde nurodoma, jog atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėjas Vilniaus AVMI 2012-06-07 pateiktame paaiškinime Nr. 339-2057 paaiškino, kad jokių sąsajų su SIA „R1“ ir SIA „N1“ neturi, jokių sandorių nesudarė, o minėtos piniginės lėšos į jo sąskaitą buvo pervestos S. M. prašymu, nes draugo T. M. tėvas S. M. paprašė pasinaudoti banko sąskaita bei visas į sąskaitą minėtų bendrovių pervestas pinigines lėšas jis (V. J.) išgrynino banke ir atidavė S. M. , taip pat į tai, kad SIA „R1“ ir SIA „N1“ Latvijos mokesčių administratoriui nepateikė jokie atsakymo į jo siūstus paklausimus, bendrovės yra išregistruotos iš pridėtinės vertės mokesčių mokėtojų registro, ataskaitų neteikia ir nurodytu adresu nerandamos, darytina išvada, kad Inspekcija neturi jokių įrodymų ar

informacijos, kurių pagrindu būtų galima apmokestinti į Pareiškėjo sąskaitą pervestas ir Pareiškėjo išgrynintas lėšas. Tai, kad šių bendrovių lėšos pervestos į Pareiškėjo sąskaitą buvo skirtos ne Pareiškėjui, o S. M. , patvirtina liudytojų A. B. ir T. K. parodymai.

Pasak Pareiškėjo, Inspekcija bei Vilniaus AVMI, kurioms pagal MAĮ 67 str. 1 dalį tenka pareiga įrodyti mokesčių mokėtoju apskaičiuotų mokesčio ir su juo susijusių sumų pagrįstumą, privalėjo išsiaiškinti, ar įmonių pervestos lėšos iš tikrųjų buvo skirtos būtent Pareiškėjui ir ar būtent Pareiškėjas pasinaudojo iš šių Latvijos bendrovių gautomis lėšomis. Pareiškėjo bei kitų asmenų duoti parodymai bei byloje surinkti duomenys suponuoja priešingą išvadą, nei savo sprendime padarė Inspekcija.

Skunde nurodoma, jog Inspekcija deklaratyviai nurodo, jog Pareiškėjas nėra pateikęs jokių jam apskaičiuotų mokesčių nepagrįstumą patvirtinančių įrodymų. Su tokiu teiginiu Pareiškėjas nesutinka, nes yra nurodęs, kad jokio pelno negavo, į jo sąskaitą pervestas lėšas išsigrynino ir atidavė S. M. . Šiuos Pareiškėjo parodymus patvirtina ir liudytojų T. K. bei A. B. parodymai, kurių banko sąskaitomis taip pat buvo pasinaudota tokiu pačiu būdu išgryninant lėšas. Iš dalies Pareiškėjo parodymus patvirtina O. K. parodymai, iš kurių matyti, kad SIA „R1“ ir SIA „N1“ dalyvių (direktoriaus ir steigėjų) vykdyta veikla yra galimai neskaidri. Todėl konstatuojama, kad byloje yra pakankamai įrodymų, pagrindžiančių Pareiškėjo poziciją bei jo dėstomas aplinkybes.

Inspekcija sprendime nurodo, kad Pareiškėjas sandorių metu buvo 20 metų amžiaus, t. y. buvo pilnametis, visiškai atsakantis už savo veiksmus ir jų sukeltas pasekmes, todėl Pareiškėjo amžius nelaikytinas aplinkybe, paneigiančia patikrinimo metu surinktus duomenis. Skunde pažymima, kad Pareiškėjas neįvardijo amžiaus, buvusio sandorių metu, kaip aplinkybės, paneigiančios patikrinimo metu surinktus duomenis. Pareiškėjas rašytinėse pastabose nurodė, jog tuo metu, kai įvyko bankinės lėšų išgryninimo operacijos, jis buvo 20 metų amžiaus ir neturėjo pakankamai patirties su finansinėmis operacijomis, kad galėtų visas jas fiksuoti taip, kaip fiksuoja asmenys, turintys atitinkamos patirties. Pareiškėjui nebuvo pagrindo abejoti operacijų teisėtumu, nes visos jos buvo atliekamos banke, t. y. Pareiškėjas, būdamas pakankamai jaunas ir neturintis pakankamai patirties su finansinėmis operacijomis, neturėdamas išsilavinimo, nežinojo, kad perduodant išgrynintus pinigus S. M. privalėjo su pastaruoju sudaryti pinigų priėmimo–perdavimo aktą ar kažkokį kitą pinigų perdavimą patvirtinantį dokumentą. Šiuo atveju Pareiškėjo amžius ir nepakankama patirtis su finansinėmis operacijomis kitų aukščiau nurodytų aplinkybių kontekste suponuoja tai, kad kitas asmuo (S. M.) pasinaudojo tokiu Pareiškėjo finansiniu neišprusimu, jaunatvišku patiklumu bei pasitikėjimu vyresniais žmonėmis tam, kad gautų iš jo mokestinės naudos, t. y. S. M. Pareiškėjo pagalba gautų iš SIA „R1“ ir SIA „N1“ pinigų, nežinia už kokią veiklą, o mokesčius už jį sumokėtų niekuo dėtas Pareiškėjas.

Pareiškėjas skunde remiasi GPMĮ 2 str. 14 dalimi, numatančia, kad pajamos – tai pozityviosios pajamos, priskiriamos Europos ekonominių interesų grupės pajamos, nutraukus gyvybės draudimo sutartis ar išstojus iš pensijų fondo grąžinamos įmokos (ar jų dalis), atlygis už atliktus darbus, suteiktas paslaugas, už perduotas ar suteiktas teises, už parduotą ar kitaip perleistą, investuotą turtą ar lėšas ir (arba) kita nauda pinigais. Pasak Pareiškėjo, akivaizdu, kad įstatymas pozityviųjų pajamų apmokestinimą sieja su pinigų gavimu. Tai, kad Pareiškėjas į savo asmeninę sąskaitą gavo mokestinio patikrinimo metu nustatytas pinigų sumas, nereiškia, kad būtent jis gavo finansinės naudos. Išgryninti pinigai buvo perduoti trečiajam asmeniui S. M. , ko pastarasis iš esmės neginčija ir ką patvirtina A. B. ir T. K. parodymai, todėl skunde daroma išvada, kad Pareiškėjas pozityviųjų pajamų negavo. Pareiga pagrįsti mokesčių mokėtoju apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas tenka mokesčių administratoriui, tačiau Inspekcija šiuo atveju neįrodė, kad Pareiškėjas šiais pinigais pasinaudojo, t. y. kad būtent jis gavo finansinę naudą.

Skunde Inspekcijos pozicija, grindžiama S. M. duotais parodymais apie tai, kad jis jokių reikalų su Pareiškėju nėra turėjęs ir Pareiškėjo pavardė jam nėra girdėta, vertinama kritiškai, nes iš byloje surinktų įrodymų viseto matyti, kad būtent S. M. buvo skirtos SIA „R1“ ir SIA „N1“ į Pareiškėjo sąskaitą pervestos pinigines sumas ir būtent S. M. tuos pinigus pasisavino.

Atkreipiamas dėmesys į tai, kad, Pareiškėjo žiniomis, Inspekcija yra apmokestinusi ir S. M. gautas pinigines sumas, kurios gali būti gautos iš Pareiškėjo, todėl laikytina, kad mokesčių

administratorius apmokestino tas pačias lėšas du kartus ir toks apmokestinimas neatitinka apmokestinimo teisingumo principo.

Skunde remiamasi GPMĮ 36 str. 2 dalies, MAĮ 139 str. 1 dalies nuostatomis ir tvirtinama, jog atsižvelgiant į tai, kad mokestinė nepriemoka Pareiškėjui yra apskaičiuota neteisėtai, taip pat neteisėtai Pareiškėjui yra apskaičiuoti delspinigiai bei paskirta bauda. Vadovaujantis tuo, kas išdėstyta skunde, prašoma panaikinti Inspekcijos 2015-09-11 sprendimą Nr. 68-161.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas atmetinas, ginčijamas Inspekcijos 2015-09-11 sprendimas Nr. 68-161 tvirtintinas.

Nagrinėjamo mokesčio ginčo esmė – ar pagrįstai mokesčių administratorius Pareiškėjo į banko sąskaitą iš Latvijos įmonių SIA „R1“ ir SIA „N1“ 2008 m. gautas pinigines lėšas – 113300 Eur priskyrė kitoms GPM apmokestinamoms B klasės pajamoms ir apmokestino GPM.

Byloje nustatyta, jog Pareiškėjas į asmeninę banko sąskaitą „Swedbank“, AB, 2008 m. iš SIA „R1“ ir SIA „N1“ dalimis (atlikti 6 mokėjimo pavedimai) gavo iš viso 113300 Eur pinigines lėšas, kurias tą pačią jų pervedimo į sąskaitą dieną išgrynino. Minėtos pinigų sumos pervedimo į Pareiškėjo sąskaitą, jos išgryninimo faktai yra nustatyti ir Pareiškėjas jų neginčija. Tačiau Pareiškėjas tvirtina, jog šios pinigines lėšas nebuvo jo pajamos, nes išgryninti pinigai iš karto buvo perduoti trečiajam asmeniui S. M., kuris tik pasinaudojo Pareiškėju ir jo sąskaita, kad gautų iš nurodytųjų Latvijos įmonių neapmokestintų piniginių lėšų. Pažymėtina, kad Pareiškėjas savo skunde neišdėstė argumentų ir nepareiškė reikalavimų dėl aritmetinio GPM bei su šiuo mokesčiu susijusių delspinigių ir baudos sumų apskaičiavimo, o pateikė reikalavimus tik dėl įrodymų vertinimo ir teisinio nustatytų faktinių aplinkybių kvalifikavimo.

Pagal ginčui aktualių laikotarpiu galiojusio GPMĮ (originali 2002-07-02 įstatymo Nr. IX-1007 redakcija) 5 str. 1 dalį GPM objektas yra gyventojų pajamos, o šio straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad nuolatinio Lietuvos gyventojų pajamų mokesčio objektas yra pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvoje ir ne Lietuvoje, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytą atvejį. Pagal GPMĮ 3 straipsnį pajamų mokestį moka pajamų gavęs ir (arba) pajamų uždirbęs gyventojas. Pagal GPMĮ 2 str. 14 dalies nuostatas pajamos – pozityviosios pajamos, priskiriamos Europos ekonominių interesų grupės pajamos, taip pat per mokesčio laikotarpį gautas atlygis už atliktus darbus, suteiktas paslaugas, už perduotas ar suteiktas teises, už perduotą ar kitaip perleistą, investuotą turtą ar lėšas ir (arba) kita nauda pinigais ir (arba) natūra, išskyrus, šios straipsnio dalies 1–9 punktuose išvardintas gyventojų gaunamas pinigines lėšas ar kitą naudą, kurios nėra laikomos gyventojų pajamomis ir nėra GPM objektas. GPMĮ 8 str. 1 dalyje nustatyta, kad pajamos pripažįstamos jų gavimo momentu, o to paties straipsnio 2 dalyje (2004-04-08 įstatymo Nr. IX-2103 redakcija) nurodyta, jog pajamų, išskyrus pozityviausias pajamas bei priskiriamas Europos ekonominių interesų grupės pajamas, gavimo momentu laikomas momentas: 1) kai pajamos bet kokia forma faktiškai gaunamos <...>. Pagal GPMĮ 22 str. 2 dalį (2003-11-25 įstatymo Nr. IX-1848 redakcija) gyventojų pajamos, gautos iš užsienio vienetų, nepriskiriamos A klasės pajamoms. Minėto straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad B klasės pajamoms priskiriamos visos A klasei nepriskiriamos pajamos. Pagal GPMĮ 25 str. 1 ir 2 dalies nuostatas pajamų mokestį nuo pajamų, pagal mokesčio mokėjimo tvarką priskiriamų B klasės pajamoms, GPMĮ nustatyta tvarka deklaruoja, apskaičiuoja ir sumoka pats nuolatinis Lietuvos gyventojas, vadovaudamasis šio įstatymo 27 straipsnyje nustatyta tvarka.

Apibendrinant pacituotas GPMĮ nuostatas darytina išvada, jog prievolė mokėti GPM kyla nuolatiniam Lietuvos gyventojui, kuris faktiškai bet kokia forma gavo pajamų ir kurių šaltinis yra Lietuvoje ir ne Lietuvoje. Pareigą deklaruoti B klasės pajamas, kokiomis yra pripažintos ir ginčo pajamos, ir, jei tokios pajamos priskiriamos apmokestinamosioms, – apskaičiuoti bei sumokėti atitinkamo dydžio GPM, GPMĮ nustato šias pajamas faktiškai gavusiam nuolatiniam Lietuvos gyventojui.

Šioje mokesčio ginčo byloje vertinant apmokestinimo GPM pagrįstumą konstatuotina, jog piniginių lėšų suma, Pareiškėjo gauta iš Latvijos įmonių, neapmokestinama GPM, tik jeigu yra įrodymų, patvirtinančių, jog tai nėra Pareiškėjo pajamos arba jeigu jos pripažįstamos neapmokestinamosiomis pajamomis. Taigi nagrinėjamo ginčo baigtis betarpiškai susijusi su

surinktų faktinių duomenų įvertinimu, kas neatsiejama nuo įrodymų instituto taikymo mokestinių ginčų byloje.

LVAT, pasisakydamas dėl įrodymų vertinimo, savo jurisprudencijoje ne kartą yra nurodęs, kad konstatuoti tam tikro fakto buvimą ar nebuvimą galima tik remiantis byloje surinktų įrodymų visuma, o ne atskirais įrodymais. Nustatant teisiškai reikšmingas aplinkybes, turi būti įvertintas surinktų įrodymų pakankamumas, jų nuoseklumas, galimi prieštaravimai, logiškumas, atitinkamų duomenų nurodymo aplinkybės, įrodymų šaltinių patikimumas. Įrodymų vertinimas, kaip objektyvios tiesos nustatymo procesas, grindžiamas subjektyviu faktoriumi – vidiniu įsitikinimu. Vidinis įsitikinimas – tai ne išankstinis įsitikinimas, nuojauta, o įrodymais pagrįsta išvada, kuri padaroma iš surinktų įrodymų, kada išnagrinėjami reikšmingi faktai, iškeliamos ir ištiriamos galimos versijos, įvertinami kiekvienas įrodymas atskirai ir jų visuma (pavyzdžiui, LVAT 2011-06-30 nutartis adm. byloje Nr. A⁸²²-2663/2011; 2011-12-12 nutartis adm. byloje Nr. A⁶⁶²-3435/2011; 2012-01-12 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-33/2012; 2012-10-25 sprendimas adm. byloje Nr. A⁵⁵²-2795/2012 ir kt.).

LVAT taip pat ne kartą yra akcentavęs, kad pareiga pagrįsti aplinkybes, jog į fizinio asmens asmeninę sąskaitą pervestos piniginės lėšos nėra jo pajamos arba tai yra neapmokestinamosios pajamos, tenka mokesčių mokėtojui. LVAT tokio pobūdžio bylose (pavyzdžiui, 2011-01-20 nutartis adm. byloje Nr. A⁴⁴²-60/2011, 2010-11-08 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-1527/2010, 2011-01-24 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-1216/2011, 2012-05-24 nutartis adm. byloje Nr. A⁴⁴²-1601/2012) laikosi pozicijos, kad *būtent mokėtojui tenka pareiga pateikti konkrečius, leistinus ir patikimus įrodymus, kurie pagrįstų jo poziciją, kad tai nėra mokesčio mokėtojo pajamos, ar tai nėra apmokestinamosios pajamos, tuo tarpu nenuoseklūs, priešaringi, įvairiose administravimo veiksmų atlikimo stadijose besikeičiantys paaiškinimai liudija ne mokėtojo naudai. Pagal MAĮ 40 straipsnio nuostatas mokesčių mokėtojas turi atitinkamas pareigas: bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, pateikti mokesčių administratoriui visus patikrinimui atlikti reikiamus dokumentus, kompiuteriu tvarkomos apskaitos duomenis bei kitą informaciją (MAĮ 40 str. 1 d. 8 punktas), todėl mokėtojas turi būti rūpestingas ir atsakingas, rūpintis dokumentais, pagrindžiančiais savo veiksmų atlikimą.*

Komisijos vertinimu, kuris yra grindžiamas atlikta mokestinio ginčo bylos faktinių aplinkybių sisteminė analize, nagrinėjamu atveju mokesčių administratoriaus pagrįstai Pareiškėjo į banko sąskaitą iš Latvijos įmonių SIA „R1“ ir SIA „N1“ 2008 m. gautas piniginių lėšų sumas pripažino Pareiškėjo gautomis kitomis GPM apmokestinamomis B klasės pajamomis. Šią išvadą patvirtina žemiau išdėstytos aplinkybės.

Pareiškėjas nepateikė jokių juridinę galią turinčių dokumentų, patvirtinančių jo, kaip tarpininko tarp nurodytųjų Latvijos įmonių ir S. M., kuriam, Pareiškėjo tvirtinimu, jis perdavė į savo asmeninę banko sąskaitą gautas ir išgrynintas pinigines lėšas, statusą. Pažymėtina, jog Pareiškėjo atstovas dar 2014-01-10 pranešime vietos mokesčių administratoriui patvirtino, jog Pareiškėjas pateikti dokumentų dėl lėšų gavimo ir jų perdavimo negali, nes tokių dokumentų neturi.

Mokestinio ginčo byloje nustatyta, kad mokėjimo nurodymuose, kuriais buvo pervedamos ginčo piniginės lėšos, nurodyta mokėjimo paskirtis („RIBOTOS ATSAKOMYBĖS BENDROVĖ „R1“, „N1 UAB V. 50 TMP“) neatskleidžia atliktų mokėjimų pagrindo. Pareiškėjas mokesčių administratoriui teiktuose 2012-06-07, 2012-06-14 paaiškinimuose nurodė, jog jokie ryšiai jo su minėtomis Latvijos įmonėmis nesieja, jokių sandorių su jomis nebuvo sudaręs. Mokesčių administratoriui patikrinimo metu kreipusis į Latvijos mokesčių administratorių siekiant išsiaiškinti, kokių pagrindu Latvijos įmonės pervedė į Pareiškėjo sąskaitą ginčo pinigines lėšas, kokie ryšiai sieja šias bendroves su Pareiškėju, Latvijos mokesčių administratorius pranešė informacijos apie pinigų pervedimą Pareiškėjui neturintis, nes SIA „R1“ ir SIA „N1“ nurodytais adresais nerandamos, į mokesčių administratoriaus siunčiamus paklausimus neatsako. SIA „N1“ atstovo Lietuvos piliečio O. K. mokesčių administratoriui pateikti paaiškinimai patvirtina aplinkybes, jog ši bendrovė vykde galimai fiktyvią veiklą.

Komisija pažymi, jog visas šias aukščiau nurodytas aplinkybes Pareiškėjas savo skunde klaidingai traktuoja kaip neįrodoančias jo gautų lėšų apmokestinimo GPM pagrįstumo. Esant šioms

aplinkybėms nėra galimybių patikrinti Pareiškėjo nurodytos versijos dėl ginčo piniginių lėšų gavimo ir jų panaudojimo. Pažymėtina, kad Pareiškėjo versijos, jog pinigines lėšas į jo sąskaitą buvo pervestos draugo tėvo S. M. prašymu, kuris paprašė pasinaudoti Pareiškėjo banko sąskaita, bei kad visas gautas ir išgrynintas pinigines lėšas Pareiškėjas atidavė šiam asmeniui, nepatvirtina jokie kiti byloje esantys įrodymai. S. M. Latvijos mokesčių administratoriui 2013-04-09 pateiktame paaiškinime nurodė, jog Pareiškėjo pavardė jam nėra girdėta, finansinių sandorių su juo jis neturėjęs, taigi, taip pat nepatvirtino Pareiškėjo nurodytos versijos.

Pareiškėjas skunde tvirtina, jog aplinkybę, kad Latvijos įmonių į jo sąskaitą pervestos lėšos buvo skirtos ne jam, o S. M., patvirtina liudytojų A. B. ir T. K. parodymai. Pareiškėjas taip pat nurodo, jog ir šių asmenų banko sąskaitomis buvo pasinaudota tokiu pačiu būdu išgryninant pinigus. Komisija, atsižvelgdama į šią aplinkybę, į tai, kad nurodytieji asmenys, teikdami paaiškinimus, galėjo būti suinteresuoti nurodyti tiek Pareiškėjui, tiek jiems patiems palankias bei jų poziciją patvirtinančias aplinkybes, A. B. ir T. K. parodymus vertina kritiškai, juolab kad jų nepatvirtina jokie kiti byloje esantys įrodymai.

Komisija pažymi, jog Pareiškėjas yra neteisis tvirtindamas, jog, remiantis GPMĮ 2 str. 14 dalyje įtvirtinta pajamų sąvoka, jis pozityviųjų pajamų negavo, jog mokesčių administratoriui neįrodžius, kad Pareiškėjas į savo sąskaitą gautais pinigais pasinaudojo ir kad būtent jis gavo finansinę naudą, Pareiškėjui papildomai apskaičiuotas GPM yra nepagrįstas. Komisija akcentuoja, jog Pareiškėjas nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių piniginių lėšų perdavimo S. M. aplinkybę, šios aplinkybės nepatvirtina byloje nustatytų faktinių aplinkybių visuma. Be to, atsižvelgiant į aukščiau šiame sprendime cituotas GPMĮ nuostatas, pagal kurias pajamos pripažįstamos jų gavimo momentu, t. y. kaip bet kokia forma yra gaunamos, sutiktina su ginčijamame Inspekcijos sprendime, remiantis LVAT 2011-01-20 nutartimi adm. byloje Nr. A⁴⁴²-60/20011, išdėstyta pozicija, jog nagrinėjamu atveju yra reikšminga tik tai, kad atitinkama pinigų suma buvo tapusi Pareiškėjo pajamomis ir nėra svarbu, kiek laiko atitinkamas pajamas Pareiškėjas turėjo savo žinioje ar kaip vėliau jas panaudojo.

Atsižvelgdama į nagrinėjamo mokestinio ginčo byloje surinktus įrodymus, aukščiau aptartas įrodinėjimo naštos paskirstymo šios kategorijos mokestiniuose ginčiuose nuostatas, Komisija daro išvadą, jog nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius tinkamai įrodė priimtų sprendimų dėl Pareiškėjo apmokestinimo pagrįstumą. Tuo tarpu Pareiškėjo teikti paaiškinimai, nepagrįsti jokiais įrodymais, nepaneigia mokesčių administratoriaus įrodymų visuma pagrįstos pozicijos dėl į Pareiškėjo sąskaitą gautų piniginių lėšų kvalifikavimo bei jų apmokestinimo. Piniginių lėšų pervedimo į Pareiškėjo asmeninę sąskaitą faktas yra nustatytas ir neginčijamas, Pareiškėjas nepateikė jokių įrodymų, jog į sąskaitą gautos lėšos nėra jo pajamos arba yra neapmokestinamosios pajamos, todėl sutiktina su ginčijamame sprendime išdėstyta Inspekcijos pozicija, kad Pareiškėjo į sąskaitą gauta 113300 Eur suma pagrįstai buvo priskirta Pareiškėjo gautoms kitoms GPM apmokestinamosioms B klasės pajamoms ir apmokestinta GPM.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2015-09-11 sprendimą Nr. 68-161.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos. Mokesčių administravimo įstatymo 164 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad dokumentų, siunčiamų registruotu laišku, įteikimo mokesčių mokėtojui diena laikoma penkta darbo diena, einanti po mokesčių administratoriaus siunčiamos korespondencijos perdavimo paštui dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliene